

Na schodoleze do školy

ŽIVOT PÍŠE PRÍBEHY - *Napriek tomu, že som vozíčkarka, rozhodla som sa prihlásiť na Univerzitu tretieho veku na TU vo Zvolene.*

Prvý ročník sme mali učebňu v knižnici na prvom poschodí. Presun po schodoch sa snažili zabezpečiť moji synovia a môj asistent náročným "skackaním" vozíka po schodoch. Pochopiteľne, že vozík nie je navrhovaný na takýto spôsob jazdy a aj keď vydržal do poslednej prednášky, záver bol katastrofálny. Pri poslednom schode sa konštrukcia vozíka zlomila a len zázrakom to skončilo bez vážnejších následkov. Tento rok som mala hlavu v smútku, lebo nová budova sa prerába a učebňa odboru, ktorý študujem, sa nachádza na poschodí študentského internátu. Syn si to išiel dopredu poobzerať a pokrútil hlavou - tam sa nedostaneme. Nezostávalo mi nič iné, iba počkať, či sa našej študijnej manažérke nepodari vymeniť miestnosť za inú na prízemí, hoci aj vstup do internátu by nám dal poriadne zabráť. Náhodou som sa o tom rozprávala s priateľkou, ktorá to podala ďalej a behom pár dní vymysleli akciu "schodolez". O čo vlastne ide? Vo Zvolene existuje firma SPIG, ktorá sa zaoberá dodávkou zariadení a pomôcok na prekonávanie architektonických bariér a tá nám vyšla v ústrety. Schodolez si zapožičali z lekárne U zeleného hada, s ktorou majú zmluvu o jeho použití na predvážacie akcie a zároveň im urobili aj údržbu zariadenia. Našťastie internát, ktorý sa nachádza na Študentskej ulici, je v blízkosti sídla firmy, takže nebolo potrebné prepraviť schodolez autom. Zaškolený pracovník ho dopravil na miesto "činu" osobne po vlastnej osi. V schodoleze je dobíjateľná batéria a vozíčkara vyvezie po schodoch pomocou gumových pásov. Dozvedeli sme sa, že dohora dokáže "vyliezť"

až na 6. poschodie, čo nás upokojilo, lebo my sme potrebovali prekonať len vonkajšie schody, nejaké menšie v hale a dve ramená vnútorného schodiska na 1. poschodie a našťastie aj sklon schodov bol v norme. Všetko "klapalo" úplne super, bola to zaujímavá podívaná aj pre študentov, ktorí touto cestou dostali inšpiráciu ako pomôcť svojim imobilným spolužiakom. Škoda, že TU vo Zvolene zatiaľ nemá takéto zariadenie a bezbariérové vstupy nie sú ešte ani dnes doménou verejných budov. Aj touto cestou sa chceme poďakovať majiteľke lekárne U zeleného hada a firme SPIG s. r. o., ktorí nám pomohli vyriešiť túto zaťažkávajúcu skúšku a veríme, že svoje zariadenia budú nielen dodávať, ale vymyslia aj nejakú možnosť zapožičania, teda požičovňu, ktorá by pomohla skvalitniť život vozíčkarov. Možno aj Mesto Zvolen by mohlo v takejto veci pomôcť, určite oslovíme jeho zástupcov a poinformujeme ich o takejto možnosti pomoci imobilným občanom. Pre mňa je to obrovská pomoc, lebo aspoň takýmto spôsobom mám kontakt s inými ľuďmi a nové možnosti samovzdelávania sa. Touto cestou by som rada poďakovala mojej priateľke Vierke Hazuchovej, ktorá svojou nezištnou pomocou ľuďom zo združenia Sclerosis multiplex, najmä našim členom, ktorí trvalo žijú v ÚSS aj s podporou svojho manžela dokazuje, že ak sa prekonajú bariéry v myslení ľudí, tak sa ľahšie prekonávajú aj tie technické. Všetky ich aktivity sú dôkazom, že ak chce niekto úprimne pomôcť, tak riešenie sa nájde.

*Ing. Zuzana Dvořáčková,
SZSM klub SM Zvolen*